

Dalmatino

Moj Dom

Za jubav se borit
vaja sebe prigorit
i ka sivi sokol imat ostar vid
Jer sta Bog da mi na dar
necu sasut u papar
i ka mladi brsljan, penjem se na zid
Svojim cu rukama stvorit
i necu razorit
i na oltar svoju zakletvu prostrit
Da cu te nosit ka znamen
i to ti je amen
i za tvoju jubav bit cu zivi stit
I kad procvitaju zvizde sta sa neba se plave
s juga cut ces galeba krik
najlipse rici na svitu se na usnama gnjizde
jubav moja te ceka naprid
Ref.
I sva moja jidra potuc ce se s vitron
jer ovi put sam spreman poginit za ric
na dno tvoga srca bacan zlatno sidro
to je moja kuca, iz nje necu nigdi ic
Na jarbolu mome svitli tvoje ime
ka luc iz Bozjeg oka, ja ponosim se s njim
jer suza radosnica poput mora je duboka
to je moj dom, iz njeg necu nigdi ic
I kad procvitaju zvizde sta sa neba se plave
a nad moren se rasprsne noc
i ova velika jubav neka dode me glave
zovi, samo zovi, i ja cu doc
Ref. 2x